

Ultraman Và Tiểu Quái Thú

Contents

Ultraman Và Tiểu Quái Thú	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	2
4. Chương 4	3
5. Chương 5	3
6. Chương 6	3
7. Chương 7	3
8. Chương 8	4
9. Chương 9	4
10. Chương 10	4
11. Chương 11	5
12. Chương 12	5
13. Chương 13	5
14. Chương 14	6
15. Chương 15	6
16. Chương 16	7
17. Chương 17	7
18. Chương 18	7
19. Chương 19	8
20. Chương 20	8
21. Chương 21	9
22. Chương 22	9
23. Chương 23	9
24. Chương 24	10
25. Chương 25	10
26. Chương 26	11
27. Chương 27	11
28. Chương 28	12
29. Chương 29	12
30. Chương 30	13
31. Chương 31	14
32. Chương 32	15
33. Chương 33	16
34. Chương 34	17

Ultraman Và Tiểu Quái Thú

Giới thiệu

Tác giả: A Thủy Thể loại: Đam mỹ, ngắn, tình hữu độc chung, manh văn, minh tinh công x diễn viên

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ultraman-va-tieu-quai-thu>

1. Chương 1

CHƯƠNG 1

“Mama, mama~” Tiểu quái thú hỏi, “Bao giờ thì con mới lớn ạ?”

Quái thú mama đang nấu cơm liền từ chối: “Sao lại muốn lớn lên hả, làm cục cưng ngoan của mẹ không tốt sao?”

“Lớn lên con có thể để Ultraman đánh mình.” Tiểu quái thú để lộ vẻ mặt vô cùng mong chờ. Đăng bởi: admin

2. Chương 2

CHƯƠNG 2

“Mama, mama~” Tiểu quái thú sung sướng chạy vào nhà, “Con thi đậu rồi...”

Quái thú mama đang nấu cơm dở, mặc nguyên tạp dề ra đón: “Con thi đậu cái gì vậy con yêu?”

Quái thú hạnh phúc nói: “Con thi đậu ‘diễn viên đóng thế’, đạt giải khỏe nhất nha.”

“Con giỏi lắm, con yêu.” Quái thú ma ma nói, “Nhưng mà, diễn viên đóng thế là làm cái gì?”

“Chính là làm thế thân cho quái thú bị Ultraman đánh đổ, mama, sau này, mama xem TV mà nhìn thấy một con quái thú bị Ultraman đánh thì đó chính là con nha.” Đăng bởi: admin

3. Chương 3

CHƯƠNG 3

“Ôi, con yêu, con làm sao thế này?!” Quái thú mama vừa ra ngoài mua thức ăn về thì thấy tiểu quái thú đang dùng dây thừng treo ngược đuôi mình lên khung cửa lắc qua lắc lại.

Bà vội bỏ mớ rau xuống, chạy đến đỡ tiểu quái thú: “Con không đau sao?”

“Không đau.” Tiểu quái thú căn răng, mặt tím ngắt: “Hôm nay khi quay phim, Ultraman phản nài là đuôi của con quá ngắn, khi anh ấy ném con không sử dụng được hết sức mạnh. Con định kéo nó dài ra một chút.” Đăng bởi: admin

4. Chương 4

CHƯƠNG 4

Tiểu quái thú thút tha thút thít về đến nhà.

Quái thú mama ra đón, thấy con mình mắt thì như mắt gấu mèo, mũi cũng chảy máu: “Ai bắt nạt con, đi, mẹ đi tìm nhà nó, cho nó một trận.”

Tiểu quái thú lắc đầu, mở bàn tay đang nắm chặt ra, bên trong là một nửa quả trứng muối.

“Mama, đây là lúc Ultraman thay trang phục tự tay bẻ cho con, để con đắp lên mắt đó.” Tiểu quái thú lau lau nước mắt lên tạp dề của quái thú ma ma, “Con cảm động quá, khóc suốt trên đường.” Đăng bởi: admin

5. Chương 5

CHƯƠNG 5

Quái thú mama phàn nàn: “Áo choàng con vừa mới mặc mà, sao lại toàn bùn với đất thế này?”

Tiểu quái thú vừa cởi quần áo vừa trả lời: “Hôm nay con với Ultraman chụp ảnh ấy mà.”

“Thật à?” Quái thú mama nhặt quần áo ném vào trong chậu, “Chụp ảnh không phải là phải ăn mặc sạch sẽ sao?”

“Có một đám fan muốn ảnh chụp với Ultraman đặc biệt một chút, nên đã kéo con qua, bảo là để Ultraman giẫm nát dưới lòng bàn chân,” Tiểu quái thú ấy náy cười cười, “Vậy nên quần áo mới bị bẩn. Xin lỗi, mama. Nhưng mà ảnh chụp đẹp lắm, Ultraman vô cùng oai phong, mấy bạn kia cũng đồng ý sẽ gửi cho con một bức.” Đăng bởi: admin

6. Chương 6

CHƯƠNG 6

“Con à, ăn cơm.”

Tiểu quái thú nuốt nước miếng, nhìn bàn cơm trước mặt không chớp, sau đó lại quay về phòng mình.

Quái thú mama cảm thấy kì quái: “Mẹ làm thịt kho tàu con thích nhất mà, sao lại không ăn?”

Tiểu quái thú ngồi ở bên cạnh bàn, nghịch búp bê Ultraman, nói: “Hôm nay đạo diễn nói, vóc dáng con to lên quá nhanh. Lúc đầu Ultraman có thể ném con xa 5 thước, bây giờ chỉ có thể ném được 3 thước. Ông ấy nói, nếu con còn nặng thêm, ông ấy sẽ không cần con nữa.” Đăng bởi: admin

7. Chương 7

CHƯƠNG 7

“Con à, chân con bị thương, đừng lộn xộn nữa, cẩn thận ngã bây giờ, nhanh lên giường nằm đi.” Quái thú mama đuổi cậu về phòng.

Tiểu quái thú một tay chống nạng, một tay cầm giẻ lau, cười nói: “Không sao đâu, mama, để con lau bàn cho.”

“Vẫn không có ai đến mà...” Quái thú mama nói được một nửa, nuốt lại một nửa, nhìn trộm sắc mặt con mình.

Tiểu quái thú vẫn nghiêm túc lau bàn: “Nhờ, nhờ đâu có người đến thì sao?”

Quái thú mama thở dài. Đăng bởi: admin

8. Chương 8

CHƯƠNG 8

“Con à, bà của Nháo Nháo nhà hàng xóm nói Nháo Nháo thích Ultraman nhất, hỏi con có thể xin chữ kí cho nó không?” Quái thú mama nói với tiểu quái thú.

“Được ạ.” Tiểu quái thú gật đầu.

Ngày hôm sau quả nhiên mang về một bức ảnh có chữ kí.

Ngày thứ ba, quái thú mama khó xử hỏi con mình: “Mẹ Miêu Miêu cũng biết rồi, cũng muốn xin cho Miêu Miêu một chữ kí, có được không con?”

“Được ạ.” Tiểu quái thú lại gật đầu.

Rồi sau đó, mỗi ngày lại có một nhóm các cô các bác đến tìm quái thú mama.

Quái thú mama bất đắc dĩ nói với con: “Hay là con bảo cậu ta kí một lần nhiều tấm đi.”

Tiểu quái thú cúi đầu ấp úng nửa ngày, thì thầm: “Nhóm xếp hạng nhất chỉ có thể kí một tấm.”

Quái thú mama há to miệng, “Sao con không...”

“Con không nói ra miệng được...” Tiểu quái thú đỏ mặt. Đăng bởi: admin

9. Chương 9

CHƯƠNG 9

Tiểu quái thú đang soi gương, mớ tóc ngắn ngắn trên đầu bị nó vuốt nước ướt nhẹ, lát thì chia lệch ngôi, chốc lại bổ giữa.

Quái thú mama đang bưng điểm tâm qua, bị nó gọi lại: “Mama, con như thế này có đẹp không ạ?”

Quái thú mama nheo mắt nhìn trên nhìn dưới, “Đẹp, con của mẹ lúc nào cũng đẹp. Sao bỗng dưng lại muốn làm dáng thế này?”

“Hôm qua, Ultraman khen con đó.” Tiểu quái thú tiếp tục nghịch tóc trước gương.

“Vậy sao, cậu ta nói gì?”

“Anh ấy nói con giống người lớn.” Tiểu quái thú trong gương nhoẻn miệng cười, một nụ cười vô cùng tươi tắn. Đăng bởi: admin

10. Chương 10

CHƯƠNG 10

Tiểu quái thú trên người dính bánh ngọt bết bết, lại còn cộng thêm cái mắt gấu mèo về nhà.

“A, không phải con đi tổ chức sinh nhật cho Ultraman sao?” Quái thú mama cảm thấy khó hiểu.

“Vâng ạ. Bọn họ bảo con nấp trong bánh ngọt, chờ khi Ultraman thổi nến thì nhảy ra dọa anh ấy.”

“Thế mắt con...”

“Ultraman nói anh ấy phản xạ có điều kiện... Nhưng mà sau đó, anh ấy lại kéo con dậy mà.” Đăng bởi: admin

11. Chương 11

CHƯƠNG 11

Trên mái nhà, ngọn gió đêm hè ẩm áp mà dịu dàng.

Tiểu quái thú dùng sức lật ngược một tấm gỗ, nhỏ giọng rống lên: “Gruuuuuu, ta muốn ăn tươi người!!”

Sau đó nó nhảy vọt sang một tấm ván gỗ khác sau lưng, ngồi xổm xuống giơ hai tay lên trời, nhẹ giọng thét chói tai: “Cứu, mau tới cứu người!”

Giây tiếp theo, nó nhảy lên, lùi về phía sau vài bước, lấy đà bay vọt lên, rồi dùng dùng tư thế thiên ngoại phi tiên hạ xuống: “Dừng tay, ta là Ultraman...”

Mái nhà vì chấn động mà rung một cái, dưới lầu có một người tức giận kêu to: “Ai đó?”

Tiểu quái thú lè lưỡi, hai tay chống nạnh nửa ngày không dám động đậy.

Một lát sau, nó mới tiếp tục trò chơi của mình.

Nó lưỡng lự một chút, rồi mới ngồi trở lại tấm ván gỗ phía sau, ngẩng đầu nhìn sao trời, nó giống như nhìn thấy hình bóng cao lớn đó ngay trước mặt.

“Ultraman, anh đã đến rồi...” Tiểu quái thú giống như những tất cả người được Ultraman cứu trên TV, giọng nói run rẩy lên tiếng. Đăng bởi: admin

12. Chương 12

CHƯƠNG 12

“Con à, nghe nói con với Miêu Miêu vừa đi xem phim về?”

“Vâng ạ, con mang em ấy đi xem phim mới nhất của Ultraman.”

“Mama của Miêu Miêu nói con kể cho con bé về Ultraman cả một tối.”

Tiểu quái thú im lặng.

Quái thú mama do dự một lát rồi nhẹ giọng nói: “Con yêu, mẹ biết con rất thích công việc này, nhưng mà, sau khi tan tầm, con cũng có thể làm chút việc khác chứ. Những thứ thú vị có rất nhiều mà.”

“Vâng, mama.” Tiểu quái thú ngoan ngoãn gật đầu.

Khi quái thú mama vừa đóng cửa phòng, tiểu quái thú nhẹ nhàng thở ra: “Nhưng mà, trái tim không biết tan tầm nha.” Đăng bởi: admin

13. Chương 13

CHƯƠNG 13

Quái thú mama bị cảm nặng, tiểu quái thú sắc thuốc cho mama từ sáng sớm, thành ra đi làm muộn.

Quái thú mama vô cùng tự trách mình, lo lắng suốt một ngày.

Mãi mới đợi được tiểu quái thú tan tầm về nhà, bà chưa kịp hỏi gì, tiểu quái thú đã vui vẻ nhào vào lòng nàng, còn hô to một tiếng “Mama”, đồng thời đem thứ vừa giấu ở sau lưng ra cho bà xem.

Một bó hoa hồng đỏ như lửa.

Quái thú mama bị dọa.

Mắt tiểu quái thú long lanh long lanh, “Ultraman biết mẹ bị bệnh, chẳng những không cho đạo diễn trừ lương của con, còn cầm hoa bảo con đem về biếu mẹ.”

Quía thú mama im lặng nhận hoa hồng, nhẹ nhàng xoa xoa, không cẩn thận bị gai đâm vào tay.

Tiểu quái thú cũng chẳng phát hiện ra, nó vẫn còn đang đắm chìm trong hạnh phúc: “Mama, đây là lần đầu tiên anh ấy nói với con nhiều câu như thế.” Đăng bởi: admin

14. Chương 14

CHƯƠNG 14

Hai đứa bé trên đường, vì tranh nhau xem đứa nào làm người tốt, đứa nào đóng vai người xấu mà đánh nhau.

Khi thấy tiểu quái thú đi qua, ngay lập tức cả hai đứa đều biến thành Ultraman, giờ hai tay làm thành chữ thập, tấn công nó.

Tiểu quái thú cũng phối hợp ôm ngực, nhảy giật lùi, đụng phải cây to cái rầm.

Hai đứa bé hồn hởi vừa chạy vừa hoan hô: “Thắng rồi, thắng rồi!”

Tiểu quái thú cười híp mắt vẫy tay, đang muốn bỏ đi thì bỗng nhiên ở phía đối diện, một chiếc xe lao nhanh về phía này, còi xe bấm điên cuồng.

Hai đứa nhỏ bị dọa, ngơ ngác đứng giữa đường, không biết tránh đi đâu.

Vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc đó, tiểu quái thú tiến lên, mỗi tay tóm lấy một đứa.

Ô tô đụng phải chân của tiểu quái thú thì dừng lại, lái xe hồn bay phách tán chỉ còn lại một ít, mở cửa sổ mắng to: “Mày không muốn sống nữa hả, mày không muốn sống nữa hả...”

Tiểu quái thú vung chân một cái, ô tô bị đá xoay tròn, sau đó lại đạp thêm một cái vào đuôi xe, khiến cho lái xe không nói được lời nào nữa.

Lúc này, rất nhiều nhà hàng xóm xúm lại, khuôn mặt mama của hai đứa bé trắng bệch, đón lấy hai đứa từ trong lòng tiểu quái thú.

Mọi người đều vây quanh tiểu quái thú, hỏi tên của nó.

Tiểu quái thú ngượng ngùng cúi đầu, muốn tìm đường lén trốn đi.

Bỗng nhiên, một đứa bé kêu lên: “Con biết anh ấy tên gì.”

Tiểu quái thú giật mình nhìn bé.

“Anh ấy tên là Ultraman!!” Đứa bé hét to.

Tiểu quái thú cười, nó cảm thấy đây là lần đầu tiên khoảng cách giữa nó với Ultraman gần nhau đến thế. Đăng bởi: admin

15. Chương 15

CHƯƠNG 15

Miêu Miêu với tiểu quái thú ngồi trên cầu thang ăn kem.

Miêu Miêu nói: “Diễn viên các anh có phải đều muốn làm đạo diễn không?”

Lưỡi tiểu quái thú liếm liếm kem đang chảy xuống vò, lắc đầu: “Anh muốn làm biên kịch.”

Miêu Miêu cười hì hì: “Chắc chắn là anh muốn viết tiểu quái thú đánh Ultraman.”

Tiểu quái thú dứt khoát nhét cả cây kem vào miệng, vừa nhai, vừa nhồm nhoàm trả lời: “Anh muốn viết Ultraman cùng quái thú sống hạnh phúc bên nhau.” Đăng bởi: admin

16. Chương 16

CHƯƠNG 16

“Con cuối cùng cũng trở thành một diễn viên rồi.” Tiểu quái thú kích động ôm lấy cánh tay quái thú mama, “Đạo diễn nói, họ mới tuyển diễn viên đóng thế mới, vậy nên sau này con không cần bị ném rồi lộn nhào nữa, chỉ cần làm một vài động tác, có khi còn có một cảnh đặc biệt đấy.”

“Thật sao?” Quái thú mama cười tươi như hoa, bà thực sự không muốn nhìn thấy con mình mỗi ngày về nhà trên người đều xanh xanh tím tím.

Vài ngày sau.

Quái thú mama phát hiện ra tiểu quái thú rầu rĩ không vui, nằm gục trên cửa sổ.

“Sao vậy, con yêu?” Quái thú mama sờ sờ đầu nó.

Tiểu quái thú quay đầu lại cười đầy miễn cưỡng, không nói gì.

Quái thú mama cũng không hỏi nhiều, xoay người bước đi. Tiểu quái thú không nhịn được, kéo tạp dề của mama mình, hỏi: “Mama, mama nói xem vì sao con thấy người khác với Ultraman ôm nhau rồi đánh nhau, lại khó chịu như vậy?” Đăng bởi: admin

17. Chương 17

CHƯƠNG 17

“Đặt cửa, đặt cửa, nhanh đặt cửa.” Mấy người nhỏ giọng nói thầm.

“Mơ đi, không bao giờ, tất cả mọi người đều đặt một cửa, bên kia còn cực cái rắm gì nữa.” Có người cảm giận mắng.

“Bên kia cái gì, tui đặt cửa này, không phải chỉ có mười đồng hay sao, cực.”

Tiểu quái thú chấp tay trước ngực, nhắm mắt cầu nguyện.

Thật lâu sau, mở to mắt, hít sâu một hơi, thổi tắt toàn bộ nến.

Mọi người cùng vỗ tay chúc mừng, cậu nhìn tôi, tôi nhìn cậu, cuối cùng, chọc chọc Miêu Miêu.

Miêu Miêu khụ một tiếng, tiến lại hỏi tiểu quái thú đang bận cắt bánh ngọt: “Lời ước của anh có liên quan đến Ultraman không?”

Tiểu quái thú nhìn cô bé, vô cùng không có ý tứ mà gật gật đầu.

“Ồ...ô...” Tất cả cười phá lên.

“Miêu Miêu, em ngốc ơ là ngốc, ha ha ha ha.” Đăng bởi: admin

18. Chương 18

CHƯƠNG 18

“Tệן Tệן, nhà là phải như thế này.” Ultraman cầm lấy một viên gạch, đặt lên tường.

Tiểu quái thú học theo, đặt viên gạch trong tay lên trên viên của Ultraman.

“Đúng rồi, em thật thông minh.” Ultraman cười khen ngợi.

Ánh nắng lan tràn khắp nơi, như phủ một lớp bạc lên cây cỏ.

Giữa muôn trùng hoa nở, một căn nhà nhỏ chậm rãi thành hình dưới tay hai người.

“Tiện Tiện, trong nhà phải có ba phòng. Chúng ta ở một phòng, mama em ở một phòng...”

“Vâng, thế còn một phòng nữa?”

“Phải để dành cho đạo diễn...”

“Đạo diễn???!!!”

“Đúng vậy, bởi vì...”

“Con à, mau dậy, bị muộn rồi.”

Quái thú mama làm bừng tỉnh giấc mơ đẹp của tiểu quái thú.

Trong lúc đang đánh răng, tiểu quái thú vẫn còn suy nghĩ: Sao lại phải để một phòng cho đạo diễn nhỉ?

Lần sau nằm mơ nhất định phải hỏi cho rõ ràng. Đăng bởi: admin

19. Chương 19

CHƯƠNG 19

“Mama, diễn viên đóng thế bỏ việc, không làm nữa rồi.” Tiểu quái thú nói.

Quái thú mama nhìn tay con mình, thâm tím, hết sức đau lòng, “Đạo diễn lại muốn con đi làm đóng thế?”

Tiểu quái thú gật đầu, “Vâng ạ, nhưng mà ngày mai cơ.”

“Vậy vết thương hôm nay sao lại có?”

“Diễn viên đóng thế kia chê đạo diễn trả cho ít tiền quá, chặn ở cổng chờ suốt một ngày, còn viết rất nhiều câu khó nghe dán ở trên cửa.”

“Sau đó?”

“Sau đó con muốn đi đánh tên đang chờ Ultraman đấy.”

“À? Rồi sao nữa?”

“Rồi sau đó, như vậy đó.... Anh ta còn có ba người anh em nữa mà.” Đăng bởi: admin

20. Chương 20

CHƯƠNG 20

TV đang chiếu chương trình “Nếu tôi là Ultraman.”

“Để tôi giới thiệu cho mọi người một Ultraman đặc biệt nhé,” MC nháy mắt nghịch ngợm bắt đầu đọc bức thư trong tay, “Tôi đọc cho mọi người nghe một chút: Nếu tôi là Ultraman, tôi nhìn thấy quái thú sẽ không đi đánh nó ngay, tôi sẽ tâm sự với nó một chút, có lẽ, quái thú là vì muốn chơi trò chơi nên mới nhảy lên mái nhà, có lẽ, nó vì cô đơn nên mới đuổi theo mấy bạn nhỏ, có lẽ, người nó muốn gặp nhất chính là Ultraman...”

“Ha ha ha ha ha,” Người trong trường quay cùng MC cười khanh khách, “Thật là ngốc.”

Chỉ có tiểu quái thú không cười, nó nấp phía sau mọi người, nhìn trộm dáng vẻ của Ultraman.

Nụ cười của Ultraman khiến nó có chút bối rối.

Hai ngày sau, quái thú mama nhận được một món đồ chơi Ultraman to khủng bố do chương trình “Nếu tôi là Ultraman” gửi tới.

Bà lắc đầu thở dài: “Thằng bé này...” Đăng bởi: admin

21. Chương 21

CHƯƠNG 21

Micro bên đài truyền hình giờ đến trước mặt Ultraman: “Ultraman, nếu anh chỉ có thể sống thêm ba ngày nữa, anh sẽ làm gì?”

Câu trả lời của Ultraman vang vọng: “Tôi sẽ tiếp tục chiến đấu với đám quái thú làm hại đến mọi người, từng bước từng bước tiêu diệt toàn bộ bọn chúng, đến tận giây phút cuối cùng của cuộc đời tôi.”

Bên dưới phía khán giả vang lên một tràng vỗ tay cùng trầm trồ khen ngợi vang dội.

Micro được đưa về phía khán giả, “Vây, chào bạn, nếu là bạn thì sao?”

Tiểu quái thú quên hết những thứ đạo diễn đã dạy qua, toàn bộ tâm tư đều đắm chìm trong giả thiết Ultraman chỉ có thể sống thêm ba ngày nữa.”

“Tôi, tôi, tôi...” Nó “Tôi” cả nửa ngày, khiến MC không còn kiên nhẫn nữa, chuyển sang khán giả khác.

“Tôi muốn làm con quái thú cuối cùng bị anh ấy đánh chết, vậy thì có thể ở cạnh anh ấy rồi.” Tiểu quái thú cúi đầu lẩm bẩm.

“Nhưng mà còn mama, mama phải làm sao bây giờ?” Nụ cười hiền từ của mama hiện ra trước mắt.

Trong lòng tiểu quái thú thực sự rất khổ sở.

Mắt nó dần dần lệ, sương mờ giăng trong mắt, mờ mịt nhìn về phía Ultraman đang nhận sự cổ vũ của mọi người trên sân khấu, thì thầm: “Xin lỗi, xin lỗi.” Đăng bởi: admin

22. Chương 22

CHƯƠNG 22

Phim trường.

Một đám diễn viên phụ không thể phụ hơn nữa tụ tập bên một cái hòm gỗ cùng ăn cơm.

Tiểu quái thú mang theo một vài cái bánh bao, bánh bao của quái thú mama, vỏ thì mỏng, nhân lại nhiều, cả đám nhìn mà thèm thuồng.

Đám diễn viên phụ mỗi người bốc một cái, đang định nhai, Ultraman bỗng đứng đi tới.

Đại minh tinh thì luôn được chào đón nồng nhiệt, đám diễn viên phụ đứng lên chào hỏi: “Anh Man, ăn chưa ạ?”

Ultraman không chút để ý gạt đầu, chợt nhìn thấy bánh bao, mắt sáng lên: “Ồ, nhân gì vậy?”

“Nhân thảo dược, anh ăn thử chút không?” Sau khi nói xong, người nọ nhìn nửa cái bánh bao trong tay mình, cảm thấy không ổn lắm.

Ultraman quả thật là muốn ăn thử, quét mắt nhìn một vòng, cũng chỉ có cái bánh bao trong tay tiểu quái thú là còn nguyên vẹn, vì vậy hắn không khác gì đưa tay ra.

Tiểu quái thú bị dọa sợ, gần như là run lấy bầy đưa bánh bao cho hắn.

Ultraman nhận được bánh bao, vừa nhai vừa cảm thấy thỏa mãn bước đi, để lại tiểu quái thú còn đang nhìn bàn tay trái đầy mờ bóng loáng của mình, đứng ngốc nửa ngày. Đăng bởi: admin

23. Chương 23

CHƯƠNG 23

Quái thú mama đưa hộp cơm cho tiểu quái thú, đồng thời thở dài: “Bánh bao nhân thảo dược.”

Tiểu quái thú nhận lấy rồi dè dặt nhìn sắc mặt của bà, cười làm hòa: “Mama, hôm nay con về sớm gói bánh với mama.”

Quái thú mama thở dài càng sâu hơn, không làm sao được hỏi: “Ngày nào con cũng ăn, không chán sao?”

Tiểu quái thú kiên định lắc đầu: “Không chán.”

Ultraman bị đủ loại bánh bao mê hoặc, thành ra có thói quen cứ mỗi trưa lại đi tản bộ một vòng ở góc các diễn viên phụ ăn trưa.

Không bao lâu sau, mỹ danh Ultraman thích ăn bánh bao được truyền ra ngoài.

Vì thế, hoa hồng đặt trước cửa phòng hóa trang biến thành tầng tầng lớp lớp những chiếc bánh bao nhỏ nhỏ xinh xinh, còn có người đẹp đóng giả làm bánh bao. Đăng bởi: admin

24. Chương 24

CHƯƠNG 24

Năm chiếc bánh bao tròn tròn như viên ngọc, trong đó có một cái đang ở trong miệng Ultraman.

Tiểu quái thú ở bên cạnh, đôi mắt chờ mong, trong lòng có chút ghen tỵ với cái bánh bao, có thể được Ultraman đối xử chân thành như thế.

Ultraman nhai rồi lại nhai, không để ý hỏi tiểu quái thú: “Cậu thật sự không ăn à?”

Tiểu quái thú lắc đầu, thật sự, ngoài Ultraman, tất cả mọi người đều ăn chán rồi.

“Không biết tại sao, bánh bao cậu mang đến luôn có một loại hương vị đặc biệt.” Nuốt ực một cái, Ultraman lại cầm một cái khác lên, “Mama cậu làm à?”

“Tôi làm.”

Ultraman nheo mắt nhìn.

“Thật mà,” Tiểu quái thú giơ móng vuốt còn dính thịt ra, “Tôi học đánh bột, nhào vỏ bánh, còn trộn nhân, rất nhiều loại nhân.”

“Cậu thật hiền lành.” Ultraman cười haha, “Sau này cửa hàng bánh bao tiểu quái thú khai trương, tôi đi cất băng, miễn phí.”

Tiểu quái thú há hốc mồm, trong lòng vẫn còn một câu chưa nói ra: “Tôi chỉ muốn hấp bánh bao cho một mình anh thôi.”

>Đăng bởi: admin

25. Chương 25

CHƯƠNG 25

Một vài đứa trẻ chụm đầu vào nhóm thảo luận: Nếu như mình có năng lượng lớn như quái thú trên TV, thì muốn làm gì.

“Tôi muốn san bằng trường học, như thế sẽ không bao giờ phải làm bài tập nữa.”

“Tôi muốn lên đỉnh EmpireBuilding, đánh máy bay giống lực sĩ Vajra.”

“Tôi muốn du hành đến công viên kỷ Jura, so tài với khủng long bạo chúa.”

“Tớ muốn ăn hết những đĩa nào từng bắt nạt tớ.”

Đến lượt tiểu quái thú, nó lẩm bẩm: “Chờ mấy cậu làm xong hết rồi, tôi ở lại chờ Ultraman.” Đăng bởi: admin

26. Chương 26

CHƯƠNG 26

Phòng khám nha khoa.

Tiểu quái thú nằm ngửa trên ghế trị liệu, run từ ngón tay run đến đầu nhọn của đuôi, sống chết không chịu mở miệng ra.

Nha sĩ không làm sao được, đành phải gọi quái thú mama ở ngoài cửa vào.

Quái thú mama vững vàng tiến lên, hai tay đặt trên vai tiểu quái thú, ghé vào tai nó nhẹ giọng: “Con yêu, con thử nghĩ xem, nếu Ultraman ở đây, cậu ta sẽ làm như thế nào?”

Tiểu quái thú tựa như được tiêm thuốc an thần, lập tức há to miệng.

Đúng lúc này, cửa phòng khám lại “Bình!” một cái bị đập mở.

Một cái bóng màu trắng như gió lướt ra cửa, khiến một đồng người trong ngoài đều tròn mắt, há hốc mồm.

Một lúc lâu sau, nha sĩ bên ngoài phòng hỏi y tá đứng bên trong: “Ai đó?”

Y tá cười khúc khích: “Là Ultraman. Cái kìm nhỏ răng vừa mới được đưa ra, anh ấy liền chuồn mất.” Đăng bởi: admin

27. Chương 27

CHƯƠNG 27

Ultraman với đạo diễn đi dạo trong vườn hoa của phim trường.

“Tôi nghĩ có lẽ vẫn nên đổi một diễn viên đóng thế khác.”

“Tại sao lại nói đến việc này?” Ultraman rất không kiên nhẫn.

“Tôi biết cậu ta thật thà chịu khó, nhưng cậu nhìn xem, cậu ta còn cao hơn cậu nữa, cậu sắp không xách nổi nữa rồi, nếu còn tiếp tục như thế này, dù có thêm hiệu ứng đặc biệt cũng không che đậy được.”

Ultraman trầm mặc.

Đúng lúc này, tiểu quái thú cầm que kem từ phía đối diện đi tới. Thấy hai người, cũng không biết nên tránh hay nên chào hỏi.

Khi nó đang còn ngốc ra, Ultraman đẩy một bụng tức giận đi tới, cướp mất que kem trong tay nó, ném vào bụi cỏ.

“Còn ăn, sao nói rồi mà cậu vẫn không chịu nghe hử, thích làm gì thì làm là sao.”

Ngay cả đạo diễn cũng không ngờ Ultraman sẽ làm như vậy, vội vàng ngăn hãm lại, nháy mắt ý bảo tiểu quái thú đi nhanh: “Đúng, đúng, đúng, sau này ít ăn mấy thứ đồ ngọt này đi.”

Tiểu quái thú chưa kịp phản ứng, đã bị dọa sợ, chạy trốn chết.

Đạo diễn khuyên nhủ Ultraman: “Cậu cũng không cần tức giận như vậy, cậu ta vẫn là một đứa nhỏ mà...”

Ultraman nghĩ thầm: Khi tôi mới làm diễn viên, cũng chỉ là một đứa bé, vì phải mặc thứ quần áo bó sát màu bạc này, một chút đồ ngọt cũng không dám ăn. Nghĩ nghĩ, không khỏi thấy có chút tủ thân.

Ngày hôm sau, ở cửa phim trường.

Ultraman đi ngang qua cửa hàng đồ ăn vặt, nhìn hàng người vui vẻ đứng xếp hàng trước máy kem, nhìn không được mà dừng lại.

Sau đó, hắn cảm nhận được bản thân mình thực quá vô vị, xoay người định bỏ đi, thì va phải tiểu quái thú đang đứng ngay phía sau.

Hắn trừng mắt.

Tiểu quái thú sợ đến mức nói lắp luôn: “Tôi, tôi chỉ nhìn thôi, thật sự, tôi không mua đâu.”

Ultraman thở dài, không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của người khác, chen vào mua hai hai que kem cốc.

Nhét một cái cho tiểu quái thú: “Ăn đi.”

Tự hắn cũng liếm liếm cái còn lại, thật là ngọt, thật là ngon nha. Đăng bởi: admin

28. Chương 28

CHƯƠNG 28

Người đại diện khó xử hỏi Ultraman: “Có một quảng cáo kem đánh răng, cát xê không thấp, nhận không?”

Ultraman đang trang điểm, soi gương một lúc lâu, rồi trả lời: “Nhận, làm gì mà không nhận. Anh gọi tiểu quái thú tới đây.”

Một tháng sau, trên TV chiếu một đoạn quảng cáo.

Tiểu quái thú khoác một bộ giáp đen cứng rắn, điên cuồng gào thét ở khu trung tâm thành phố, vung tay, nhà nhà đổ rạp, nhắc chân, đám xe cộ đều thành phi thuyền vũ trụ.

Trong khói lửa mịt mù, Ultraman chậm rãi đi bộ từ phía cuối khu phố đi lên, hắn mặc trang phục màu bạc lấp lánh, hai tay nắm chặt một tuýp kem đánh răng cỡ lớn.

Kem đánh răng hiệu “Đã trắng lại còn sáng”.

Ultraman dùng hai tay bóp một cái, kem đánh răng phun đầy trời, nơi nơi đều biến thành màu trắng sáng long lanh, ngay cả con đường nhựa lớn cũng biến thành trắng như tuyết.

Thế là, tiểu quái thú bị thua, muốn phi thân qua đó lại bị trượt ngã chổng vó.

Kem đánh răng trong tay Ultraman lại phun lên người nó.

Kỳ tích xuất hiện.

Tiểu quái thú đứng lên, sau khi rửa sạch kem đánh răng trên người xuống, bộ giáp màu đen trên người cũng biến thành màu bạc, mà bản thân tiểu quái thú cũng thấy hiền lành hơn, chập chững chạy đến bên cạnh Ultraman, dùng đầu lưỡi liếm liếm tay của Ultraman.

Trong màn hình, dưới ánh trời chiều, Ultraman cùng tiểu quái thú, hai hình bóng màu bạc kề vai nhau đi khuất về phía xa.

Tiểu quái thú quay đầu lại cười, hàm răng trắng lại còn lấp lánh như sao.

Câu thoại trên quảng cáo: Kem đánh răng “Đã trắng lại còn sáng”, không những làm răng trắng sáng, còn có thể tẩy rửa tâm hồn. Đăng bởi: admin

29. Chương 29

CHƯƠNG 29

Quảng cáo kem đánh răng vừa ra, rất nhiều người có ấn tượng sâu sắc với tiểu quái thú có nụ cười tươi rói cùng hàm răng trắng như tuyết kia, nó đã thành công ngoài dự đoán của tất cả mọi người.

Sau vài lần chấp nhận lời mời của các đài truyền hình, Ultraman bắt đầu đại diện của mình đi theo nó, bởi vì nó quả thật là rất thành thực, rất dễ bị người ta trêu đùa.

Một ngày nọ, tiểu quái thú đang tham gia một chương trình giải trí trên đài A.

MC cười híp mắt cầm một đồng hình mẫu, nói rằng để tiểu quái thú lắp ráp thành ý trung nhân cho bản thân.

Gã giơ lên hình vài người, hỏi: “Nhìn đáng người, cậu thích kiểu nào?”

Tiểu quái thú nhìn nửa ngày, chọn đáng cao cao gầy gầy.

MC khen ngợi, “Ái chà, là một mỹ nhân mảnh mai nha.” Sau đó lấy ra một vài hình khuôn mặt, “Vậy còn hình đáng mặt, mặt quả trứng, hay mặt trái xoan?”

Tiểu quái thú chọn mặt hột táo.

MC khích lệ: “Rất có cá tính.” Gã ghép mặt với thân người, tiếp tục hỏi: “Vậy mũi thì sao?”

Tiểu quái thú cầm đồng hình mũi so đi so lại, cuối cùng chọn loại thẳng nhất, nhỏ nhất.

MC tán thưởng: “Cool quá!”

Gã đang muốn đào bẫy sâu thêm chút nữa, thì người đại diện của Ultraman nhảy lên sân khấu, cắt ngang việc thu chương trình.

Trong lúc người đại diện cùng MC đang đấu khẩu, tiểu quái thú tiếp tục chọn miệng cho hình người mẫu kia.

Sau một phen cãi cọ, MC thỏa hiệp, gã vứt đồng ảnh người kia sang một bên, bắt đầu làm mấy trò vui vui vô vị với tiểu quái thú.

Chương trình chấm dứt, MC vẽ mặt mờ ám đưa hình người cho tiểu quái thú.

Tiểu quái thú cầm hình người, vừa ra đến cổng đài, người đại diện không nén được giận nữa mắng nó: “Cậu có đầu óc hay không vậy, để người ta bối mớ ra hết.”

Tiểu quái thú khó hiểu nhìn y.

Người đại diện thở dài, cướp tấm hình trong tay nó, chẳng biết lấy được quả trứng chim ở đâu ra, bẻ làm hai nửa, phân ra dán vào chỗ trống hai mắt. À, là Ultraman. Đăng bởi: admin

30. Chương 30

CHƯƠNG 30

Giọng hát của Ultraman rất đặc biệt.

Khi hắn ở trong phòng tắm cất giọng ca vàng, thì chó chó, mèo mèo rồi cả dế dế mèo mèo cũng đều im lặng, không ai dám cướp đi nổi bật của hắn.

Năm mới, công ty điện ảnh tổ chức tiệc karaoke ở khách sạn X xa hoa bậc nhất. Nhưng người tham gia bữa tiệc ngoài chuẩn bị lễ phục đẹp đẽ, còn có cả một bộ máy trợ thính.

Ultraman lại rất khách khí, mỗi lần đưa micro đến trước mặt, hắn luôn khiêm tốn: “Tôi hát không hay, mọi người cứ hát trước, mọi người cứ hát trước.”

Không ai nhường hắn lần thứ hai.

Nhưng làm đại minh tinh, nhiệm vụ thực hiện tiết mục áp chót là không thể tránh, hơn nữa, hơn nữa ca khúc áp chót lại phải nhiều.

Trong lúc Ultraman chính thức thể hiện công phu của mình, tất cả mọi người đều lặng lẽ lấy máy trợ thính ra, đeo vào tai, ngoài tiểu quái thú lần đầu tiên tham dự.

Mỗi bài Ultraman hát đều nhận được một màn vỗ tay cùng tán thưởng đến rầm trời.

Hắn liên tục cúi đầu cảm ơn, đến khi nhìn thấy tiểu quái thú hai mắt gần như là rưng rưng lệ, hắn mỉm cười đưa tay ra, dịu dàng hỏi: “Cậu thực sự là thích đến như vậy sao?”

Trong tiếng nhạc vang vọng, tiểu quái thú nghẹn ngào gật đầu, nói: “Lần đầu tiên tôi biết hai ta có điểm giống nhau.”

“Hả?” Ultraman nghe không hiểu.

“Tiếng ca của hai ta đều khó nghe như nhau a.” Đăng bởi: admin

31. Chương 31

CHƯƠNG 31

Đạo diễn nói: “Bây giờ không còn thịnh hành kiểu anh hùng vô địch, cần quét thiên hạ nữa rồi, chúng ta phải xây dựng một hình tượng Ultraman sống động hơn.”

Sống động thế nào ư, chính là ban đầu Ultraman bị quái thú đánh, sau đó mới đánh lại quái thú.

Ngoài Ultraman có chút bất mãn trong lòng, thì hầu như mọi người không ai có ý kiến gì.

Nhưng đến khi quay, vấn đề mới thực sự xuất hiện.

Tiểu quái thú đối diện với Ultraman, dù có nói thế nào đi chăng nữa cũng quyết không ra tay.

Đạo diễn bắt đầu là ra lệnh: “Đánh đi, vung tay ra, dùng sức, đâm mạnh vào mắt, chết tiệt, cậu ăn chưa no hay là làm sao thế hả?”

Sau đó là khuyến khích: “Cậu thử nghĩ lại coi, lúc đầu Ultraman đánh cậu như thế nào, cậu ta nắm đuôi cậu rồi nện cậu xuống đất, bây giờ cậu cũng nện cậu ta!”

Cuối cùng là uy hiếp: “Cậu làm gì mà như đập ruồi thế hả, tôi thay người bây giờ.”

Tiểu quái thú luôn luôn chuyên nghiệp lúc này lại không thể đạt được yêu cầu mà đạo diễn đề ra, thế là, thật sự thay người.

Tiểu quái thú ngồi ở một góc của phim trường, yên lặng nhìn Ultraman bị đánh. Nghỉ giữa giờ quay, Ultraman mang theo một bên mắt đen sì hàng thật giá thật ngồi xuống bên cạnh nó.

Hai người không nói gì, chỉ im lặng nhìn sàn nhà trước mặt mình.

Một lúc lâu sau, Ultraman mới phun ra một câu, “Bị tóm đuôi rất đau đúng không?”

Tiểu quái thú gật đầu.

“Xin lỗi.”

Tiểu quái thú lại lắc đầu.

“Ultraman, đến giờ rồi.” Đạo diễn ở phía xa vẫy vẫy.

Ultraman đứng lên, khẽ ôm lấy vai tiểu quái thú, nói: “Cảm ơn.”

Tiểu quái thú sững sốt, muốn nói gì đó, cuối cùng chỉ nhìn bóng Ultraman mà nghẹn lời. Đăng bởi: admin

32. Chương 32

CHƯƠNG 32

Bởi vì bộ phim mới của Ultraman không được đặt khách cho lắm, vậy nên tiệc mừng của công ty của chỉ tổ chúc qua qua loa loa.

Ultraman bị rót cho đầy một bụng sâm banh, thấy đầu có chút choáng váng, liền tranh thủ lúc mọi người không để ý, lén ra ngoài bằng cửa sau của phòng tiệc.

Cuối hạ đầu thu, trong vườn hoa là đủ loại văn hương ngọc (hoa huệ), tỏa ra hương thơm ngọt ngọt làm say lòng người.

Ultraman tìm một thềm đá đèn chiếu không tới ngồi xuống, hưởng thụ sự an bình trong đêm.

Hắn cũng chỉ hưởng thụ được trong chốc lát.

Một bóng người men theo con đường nhỏ trong vườn hoa, lén lút lút lút. Ultraman dịch người vào sâu trong bóng tối, cẩn thận nhìn, mới phát hiện ra bóng người kia là tiểu quái thú.

Tiểu quái thú đi thẳng đến chỗ mà Ultraman đang nấp, chạy gần đến nơi, mới bị cặp mắt sáng ngời của Ultraman dọa, kêu “A” lên một tiếng, suýt chút nữa ném luôn cái đĩa đang cầm trong tay.

Ultraman nhin cười, hỏi: “Cầm gì đó?”

Tiểu quái thú ấp úng: “Kem.”

Ultraman lại càng vui vẻ, vỗ vỗ thềm đá bên cạnh, “Ngồi xuống đây ăn.”

Tiểu quái thú tí tỉ mỉ mỉ nhìn một lát, thấy Ultraman thật sự không tức giận, mới vui sướng ngồi xuống cạnh hắn.

Lấy thìa ăn một miếng, mới nhớ ra: “Anh ăn không?”

Ultraman sờ sờ đầu nó: “Tôi không ăn, cậu ăn đi.”

Tiểu quái thú im lặng ăn kem.

Ultraman ngồi gần người một lát, đột nhiên hỏi: “Nếu một ngày không làm diễn viên nữa, cậu sẽ làm cái gì?”

Tiểu quái thú nghĩ ngẫm, trả lời: “Tôi không biết, có lẽ, thực sự mở một cửa hàng bánh bao?”

Ultraman mỉm cười.

Lại một lúc lâu sau, hắn hỏi tiếp: “Nếu tôi cũng không làm diễn viên nữa, đến phụ giúp ở cửa hàng bánh bao của cậu được không?”

“Được.” Tiểu quái thú gật đầu.

“Nhưng mà cậu cái gì cũng không biết mà.”

“Tôi phụ trách làm, anh phụ trách ăn là được rồi.” Tiểu quái thú không chút do dự trả lời luôn.

Thế là, trong tiếng kêu râm ran của đế mèn, hai người họ đạt được hiệp nghị.

* Văn hương ngọc (hay hoa huệ)

()/

~Mọi người có nhớ tớ không? Mấy ngày qua tớ chẳng bận gì đâu, chẳng qua lưng tớ thực sự rất là đau p(´ q), với lại bệnh lười tái phát nữa nên tự cho mình nghỉ mấy hôm

~Chắc từ giờ tớ sẽ lười dài dài đó (_ ;)

33. Chương 33

CHƯƠNG 33 PN1

Ngày nọ tháng nọ, báo chí giật tít to đùng “Ultraman chơi xe rung với một porn star ba mươi phút.”

Cả nước xôn xao.

Năm đó Ultraman rời bỏ giới giải trí, giống như một quả bom hạng nặng, oanh tạc làm cả giới giải trí như nổ tung. Lúc ấy rumour nổi lên bốn phía, chuyện gì cũng có thể nói, không ai hài lòng với lời giải thích “Không còn hứng thú” của Ultraman.

Nhưng qua vô số phóng viên của các đài truyền hình, tạp san, tạp chí liên tục theo dõi cùng nhìn ngó không ngừng nghỉ, chứng nhận Ultraman đã thực sự xác nhận rời khỏi giới điện ảnh, mở quán cơm nhỏ ở một vùng quê, hơn nữa, còn xin mời tiểu quái thú, người từng làm diễn viên đóng thế trong phim trường về làm bếp trưởng.

Tên của quán là “Cửa hàng bánh bao tiểu quái thú.”

Vài năm qua đi, đúng thời điểm gió dần êm, sóng dần lặng, lại có một tin tức chấn động.

Thế là, nhóm ruồi nhặng lại “vù vù” đi tìm tung tích.

.

Một khu dân cư nhỏ ở vùng quê.

Cửa hàng bánh bao không lớn, nhưng rất sạch sẽ.

Chủ quán là một bác gái trung niên, vô cùng hòa nhã, chỉ cần bạn không phải là ăn bánh bao mà không trả tiền, trên cơ bản sẽ không bao giờ nghe thấy bác nói đến từ “không”.

Bếp trưởng hấp bánh bao thì hiền lành chịu khó, tất nhiên là kỹ thuật làm bánh cũng không tồi chút nào, bánh bao được hấp ra, cái nào cũng trắng trắng mập mập, nhân bánh đầy đặn.

Đôi khi bếp trưởng cũng sẽ giúp thu tiền, những lúc mà người tính tiền quá ư là nhiều, bởi vì Toán của bếp trưởng không được tốt cho lắm, nhiều người một cái là sẽ tính sai, hơn nữa lúc nào cũng tính ít tiền hơn.

Trong quán chỉ có người chạy bàn là lợi hại.

Một người cao gầy, thích mặc quần áo bó, giờ tay nhấc chân đều thấy lộ ra cơ bắp khỏe mạnh, giống như tất cả những người đến ăn đều như em trai của hắn.

Lúc đầu cũng không được tự nhiên, nhưng mà rồi cũng quen, dù sao cũng chỉ là ăn bánh bao, chạy bàn có nghiêm túc hơn cũng chẳng hề thiếu cho bạn hai cái.

Giữa trưa hôm nay.

Đúng giờ ăn, nhưng không có ai ăn bánh bao, bởi vì tất cả chỗ ngồi đều bị phóng viên trang bị đầy đủ chiếm mất.

Hàng đồng micro tranh nhau đưa đến trước mặt tiểu quái thú, ánh đèn flash chớp nhoáng khiến nó choáng hết cả mắt.

“Ultraman...” “Ultraman...” “Ultraman...” Mỗi người chen một câu, khiến quán ăn nhỏ ồn ào như có một đồng ếch nhái cùng nhau so giọng.

Náo loạn nửa giờ, nhóm phóng viên cũng nhát trí, chọn một đại diện đi hỏi tiểu quái thú. Tiểu quái thú đồng ý nhận phỏng vấn, điều kiện là một câu hỏi có giá một ***g bánh bao.

“Xin hỏi, Ultraman đang ở đâu.”

“Ở nhà.” Tiểu quái thú trả lời.

“Anh ấy muốn trốn phải không?”

“Đúng vậy.” Tiểu quái thú gật đầu.

“Vì sao?”

“Anh ấy cảm thấy mấy người giống như ruồi với nặng vậy, rất phiền phức.”

Dây thần kinh của các phóng viên rung lên, cố gắng tiêu hóa từ “ruồi nặng” này, tưởng tượng đây cũng chỉ là một trong vô vàn cách nói.

“Vậy anh ấy đã đọc tin tức về vụ xe rung rồi sao? Anh ấy trả lời như thế nào?”

“Hai câu hỏi rồi nha.” Tiểu quái thú chậm rãi trả lời, “Anh ấy có đọc báo rồi, anh ấy chưa có trả lời gì.”

“Cái quái gì...”

Tiểu quái thú phát phát tay, “Hôm nay tôi hấp 50 ***g bánh bao, mọi người hỏi xong cả rồi. Không thì mai lại đến, mai tôi sẽ hấp nhiều hơn.”

Tối đến, các phóng viên họp chợ trên mặt đất, vừa gặm bánh bao vừa ngồi chờ đám muối ở quê sao mà độc ác.

Tiểu quái thú với Ultraman đứng ở cửa sổ, vừa nhìn vừa cười hì hì.

Tiểu quái thú nói: “Ân tình của đạo diễn, chúng ta coi như trả hết rồi ha.”

Ultraman khoác tay lên vai nó, kéo lại gần một chút, cảm thán nói: “Hừ, ông đây phải tự bán mình trả nợ, theo người ta diễn một vở kịch như thế, cô nàng kia mà không thành công cũng đừng có trách tôi. Muốn nói thì, đạo diễn thực xem thường tôi, có ba mươi phút, cũng quá không phù hợp với thực tế, đúng không?”
Đăng bởi: admin

34. Chương 34

CHƯƠNG 34 PN2

Một chiều nọ.

Tiểu quái thú mang một chiếc ghế nhỏ đặt trước TV, vừa xem tác phẩm tâm huyết “Chiến sĩ mỹ nữ” mới nhất của đạo diễn, vừa nhặt rau họ không ngơi tay.

Ultraman nằm ngửa bên salon, vừa mới tỉnh dậy sau khi chớp mắt, hần ném một cái gối ôm nhỏ về phía tiểu quái thú, “Xem thì xem thôi, kêu cái gì, làm tôi sợ nhảy dựng.”

Tiểu quái thú đỡ gối bằng lưng, giải thích: “Tôi thấy quái thú chân to đạp cô bé kia một cái, đau thay cô ấy.”

“Hâm, lại còn lo lắng cho người cổ.” Ultraman uể oải, “Cậu vẫn không biết à, tất cả đều là giả hết.”

Tiểu quái thú cười cười, tiếp tục nhặt rau.

“Aiii, sáng nay đạo diễn lại gọi điện cho tôi, nói cô nàng kia không đủ sức, nâng thế nào cũng không nổi lên được, định lừa tôi quay lại.”

“Vậy à, anh nói thế nào?”

Ultraman nhìn bộ dáng cần cần cù cù của tiểu quái, tự dưng muốn trêu nó.

“Tôi nói được, chỉ cần cát xê thế này tôi sẽ làm ngay.” Hần dùng hai tay để chỉ con số.

Tiểu quái thú quay đầu lại liếc hần một cái, ném đồng rau họ đã nhặt xong vào chậu, lại cầm một nắm khác, “Đạo diễn đồng ý?”

“Tất nhiên là thế.” Ultraman dương dương tự đắc, “Ông ấy đồng ý ngay lập tức. Vậy nên, cuối tuần này tôi phải quay về công ty, mở họp báo, quay phim mới, hô hô.”

Tiểu quái thú “Ha” một tiếng.

Ultraman đợi một lát, vẫn không nghe thấy động tĩnh gì, vậy là vội vàng ngồi xuống, hỏi dồn dập: “Cậu có ý gì, thấy tôi muốn đi, mà lại không có phản ứng gì.”

Tiểu quái thú kinh ngạc ngẩng đầu lên: “Đương nhiên là tôi về với anh rồi.”

Ultraman không nhịn được nở nụ cười: “Cậu sợ tôi đi rồi sẽ không trở lại à?”

Tiểu quái thú lắc đầu, “Không phải. Tôi còn phải quay về làm diễn viên đóng thế nha, con quái thú chân to vừa này mới nói á, ra tay cũng chẳng biết lượng sức gì cả, nếu đánh vào người anh, sẽ đau lắm đấy.”

Ultraman đột nhiên nghẹn lời.

Tiểu quái thú nghĩ một lúc lại thở dài, “Ai, sớm biết thế này sẽ không ăn nhiều kem như vậy nữa, lại phải giảm béo.”

Ultraman nhảy xuống khỏi salon, ôm lấy tiểu quái thú từ phía sau, “Không giảm, không cần giảm...”

“Ô ô ô...” Tiểu quái thú không kịp đề phòng, rau hẹ trong tay rơi sạch xuống.

– HOÀN – Đăng bởi: admin

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ultraman-va-tieu-quai-thu>